

ابو شعيب هروي

نویسنده : دکتر بصیر کامجو

ابو شعيب صالح فرزند محمد یکی از شعرای قدیم خراسانی دوره شاهنشاهی سامانیان (اجداد تاجیکان وپارسیها) بوده است.

عوفی ابوشعيب هروي را در ردیف سخنسرایان متقدم آن عهد دانسته و هدایت گفته است که او در اواخر زمان رودکی بزرگ می زیسته است. (1)

از سروده او :

أهو چشمی حلقه زلفی لاله خد
کش سیاوش أفدر و پرویزجد
برچکد از سیم بر شنگرف مد
ترک را بی شک ز زنگ آید حسد
بسته بر تارک ز ابریشم عقد
سوزنی سیمین میان هر دو حدّ (2)

دوزخی کیشی بهشتی روی و قد
سلسله جعدی بنفشه عارضی
لب چنان کز خامه نقاش چین
گر ببخشد حسن خود بر زنگیان
بینی چون تارک ابریشمین
از فرسو گنج و از برسو بهشت

منابع و مأخذ ابو شعيب هروي

-
- 1 - مجمع الفصحا ، جلد 1 ، 66 2 .
 - 2 - تاریخ ادبیات در ایران ، ذبیح الله صفا ، جلد 1 ، ص 395 .